

Ventspils skan.

Skaņas tās ir vibrācijas, kas nes mums gan patīkamus mirkļus, atmiņas, gan rūpju pilnu satraukumu. Bez skaņas nav iedomājama arī mūsu pilsēta – Ventspils. Visas diennakts garumā visu gadalaiku plūsmā, tās ir dzirdamas visdažādākās. Šeit varam just pagātnes auru, pils pagalmā, šķindošu zobens asmeņus, kādā no teatriāli uzvestām kaujām vai mazbānīša „tutū” tuvojoties kādai no stacijām. Nesaskaitāmas ikdienas un brīvdienas skaņas. Noteikti tās pavadīs mūs arī turpmāk, kā jaunā Inovācijas centra kāds no nākotnes izgudrojumu robotiem, sveicinās ar cilvēka pietuvinātu balsi: „Esiet sveicināti pilsētā ar rītdienu!” Bet kur tad bangojošā jūra, vētras laikā viļņu šlakatas vai rāmā laikā mazā ūdens plūsma, kas apskalo mūsu piekrasti. Ventā dzirdama kuģu tauvošanās vai taures pūtiena sveiciens. Mieru nedod, kāds glābšanas dienesta auto smelcīgais signāls, traucoties pa pilsētas ielām.

Līdz ar siltākiem saules stariem pilsētu pieskandina pavasara vēstnešu treļļi. Tie tak strazdi atlidojuši un sveicina ar dažādām nošu gammām. Pilsētā sāk ziedēt krokusi, vēlāk smaržīgās hiacintes un narcises, krāšņās tulpes. Klāt strūklaku ūdens šlakatu laiks. Jūrmalā paceļ Zilo karogu, kas plīvojot parāda mūsu lepnumu, esam tīra, sakopta, jūras smaržu apskauta piekraste. Velo braucēji Piejūras parkā pulcējas uz velo sezonas atklāšanu, šīs skaņas pavada velosipēdu piestiprinātie zvaniņi, kas trinkšķinot sveicina vai izsauc – dodiet ceļu!

Saulgriežu laika skaņas ir piepildītas ar līgo dziesmām. Ir atnākusi vasara. Tā turpinam ar zaļumballes meldiņiem, ko dziedāt līdzī vai kāju piesitienu griežoties virpuļojošā dejā. Ventiņdienas pasākumi mūs sauc Amatu mājā. Kur vēl citur mēs dzirdēsim seno dialektu sadzīves lietošanā.

Jūlijā sveicam senos zvejniekus un jūrniekus. Neptūna dārdošā balss sveicina gan vietējos, gan viesus, kas ieradušies prominādē uz kādu lustīgu padarīšanu. Dziesmām, dejām, andeli, jauko kopā būšanas prieku. Vasarai turpinoties dzirdam citu tautu „mēles”, ieradušies ciemiņi. Motociklistu vasara, šī kinostudijas filma ir mūsu ikgadu nu jau tradīcija, kad motoru skaņa dzirdama no ceturtdienas līdz pat svētdienas pievakarei. Pa pilsētas ielām ruc dažādā veida moto braucamie. Bez bumbu rīboņas, ielas dejām, vingrojumiem, ar skrituļdēli vai riteni braucot pa rampām ar aplausiem sveicinam visus sporta cienītājus, kas parāda savas prasmes Ghetto games festivālā.

Pilsētas svētki sauc ciemiņus no malu malām, vairāku dienu garumā sāk skanēt koncerti, tiek izteikti vārdi paldies, mēs lepojamies ar savu pilsētu un pilsētniekiem. Svētku gājienā izdoma un iztēle tiek likta lietā, lai parādītu sevi un ar paceltu galvu soļotu pa Lielo prospektu. Ventas promināde atdzimst, tās aura piepilda ļaužu gaviles, pastaigas, ritmi, dziesmas, sirdspuksti. Ziedu rotas, kas izkārtoti kā paklāji, liek acīm iemirdzēties. Vakarā, kad saule aizgājusi aiz pamales, galvas paceļam, lai redzētu krāšņās uguns figūras ar skaļiem bum,bum, mūs pārsteidz - svētku salūts. Ballējam, neguļam līdz rīta gaismai Renķa dārzā.

Bērnu smiekli, dzirdami visos bērna laukumīnos. Nūjošanas festivālam gatavojas veselīga dzīves piekritēji.

Tā ir tikai daļa no skaņām ko dzirdam. Tuvojoties rudens krāsām, vasaras straujo ritmu nomaina dzērves klaigas, vērtas bangošana. Bērnu čalas pilda skolas. Deju skatuves sāk klaudzināt deju soļi, balsis dzirdamas koru mēģinājumos. Dažādu mākslinieku balsis pieskandina Kultūras centru vai kāda aizraujoša teātra izrāde, liek smieties „Jūras vērtos”. Ventspils Piejūras muzejs sauc uz latvju tradīciju kopā būšanu sākot ar Miķeldienu, līdz Lieldienām, skandinot tautasdziesmas un griežoties rotaļu ritmos. Kad mūsu pilsētu pārsteidz sniega sega, rosība notiek Lembergu hūtē. Kāds kāpj uz slēpēm, kāds sniega dēli, kādam mazākam patīk ragaviņu slīdošā skaņa pa sniega velvēm. Klāt mierīgais Adventes laiks. Ziemassvētku eglītes iedekšana Rātslaukumā ar rūķu dejas soļiem, piparkūku smaržu. Krāšņo ielas laternu un aleju apgaismojums padara gada tumšāko laiku daudz priecīgāku. Lielajā laukumā dzirdam vārdus „Laimīgu Jauno gadu!”, salūta blīkšķi mūs ievēd jaunajā gadā, kas noteikti būs sirsnīgāks, veselīgāks, draudzīgāks, noteikti labāks par iepriekšējiem.

Kāds sapņojis par jaunu mūzikas skolu, par ērģeļu stabulēm, par jaunu koncertzāli. Slevenu mākslinieku balsis, komponistu skaņdarbi liks aizrauties elpai. Pilsēta skan, jo sapnis ir piepildījies un jaunā koncertzāle „Latvija” ir gatava! Neaizmirsīsim sapņot arī lielus sapņus, jo sapņi piepildās, mēs ticam un to piedzīvojam!